

sætningsvis. Den regnskabsmæssige behandling af egne kapitalandele skal beskrives i afsnittet om anvendt regnskabspraksis, jf. forslaget § 53.

Selskabernes mulighed for at udbetale udbytte er ikke afhængig af, hvilke metoder der benyttes til indregning og måling af egne kapitalandele, da indregning med værdi kræver, at selskabet samtidig binder et tilsvarende beløb på en særlig reserve på egenkapitalen, der ikke kan benyttes til udbytte eller fondsemission. Det sidste fremgår af forslaget stk. 1, 2. pkt., sammenholdt med den for virksomhedsformerne særlige lovgivning. Der henvises her for aktieselskabers vedkommende til forslaget til følgelovens § 1, nr. 10, 11 og 25. Reserven skal altid følge størrelsen af det samlede aktiverede beløb. Reserven skal efter stk. 1, 3. og 4. pkt., reduceres eller opløses, hvis de egne aktier annulleres eller realiseres, nedskrives eller ikke længere indregnes med værdi. Også i andre virksomhedsformer end aktieselskaber kan egne kapitalandele forekomme. Det er fundet mest hensigtsmæssigt i forhold til den gældende lovs § 39 at udstrække reglen til også at omfatte disse egne kapitalandele. Anpartsselskaber må ikke eje eller besidde egne anparter. Derimod findes der ikke lovbestemte forbud mod egne kapitalandele i en række andre virksomhedsformer. Se forslaget § 76, som kræver oplysninger om selskabets beholdning af egne kapitalandele og bevægelser inden for regnskabsperioden. Oplysningskravet gælder uanset, hvorledes virksomheden indregner og måler beholdningen af egne kapitalandele. Se også forslaget § 69, hvorefter der skal oplyses om særlige incitamentsprogrammer for ledelsen, f.eks. i form af kapitalandele i virksomheden.

Til § 36

Forslagets § 33 angiver de betingelser – indregningskriterier – der skal være opfyldt for at et aktiv eller en forpligtelse kan og skal indregnes i balancen, mens *forslaget § 36* angiver til hvilken værdi, aktivet eller forpligtelsen som udgangspunkt skal indregnes. Forslaget viderefører de nuværende regler i gældende lovs § 27 for måling ved første gangs indregning af aktiver og forpligtelser til kostpris. For måling af aktiver efter første indregning er reglen stadig kostpris, men her forekommer der i andre bestemmelser i dette kapitel en række variationer. Forpligtelser måles efter første indregning til nettorealiseringsværdi, dvs. summen af de fremtidige nettoudbetalinger, der skal ydes i forpligtelsens levetid. Også her findes undtagelser. Sondringen mellem første gangs og efterfølgende måling af forpligtelserne følger herved de opstillede retningslinier i IAS-standarderne. Hverken gældende lov

eller direktiverne indeholder direkte en sådan sontring.

Reglen om måling af aktiver til kostpris modificeres af kravet om afskrivning og nedskrivning samt om muligheden for opskrivning i forslaget §§ 41 - 43 og 46. Endvidere modificeres kravet af § 37 i de situationer, hvor såvel finansielle aktiver som forpligtelser i visse tilfælde skal måles til dagsværdi eller amortiseret kostpris, og af § 38 med måling af poster vedrørende investeringsaktiviteter som hovedaktivitet samt hovedaktivitet med biologiske aktiver, til dagsværdi.

Til § 37

Forslagets § 37, stk. 1, foreslår som noget nyt, at finansielle aktiver, som virksomheden ikke agter at beholde til udløb, skal måles til dagsværdi efter første indregning. Det drejer sig om alle finansielle aktiver, herunder afledte finansielle aktivinstrumenter, som virksomheden anskaffer sig med henblik på afhændelse før instrumentets aftalemæssigt fastsatte udløb. Handelsporteføljer, spekulative investeringer eller midlertidig placering af overskydende likviditet i finansielle aktivinstrumenter vil typisk være finansielle aktiver, der forventes handlet før udløb. Det er også nyt, at finansielle forpligtelser efter første indregning skal måles til dagsværdi. Det gælder de forpligtelser, som virksomheden har til hensigt at videresælge, dvs. typisk finansielle kontrakter, eller indfri før aftalens fastsatte udløb. Der kan f.eks. være tale om valutaterminskontrakter, gælds- og pantebreve, rentekontrakter og optioner, som samtidig ikke benyttes til sikring af andre forpligtelser eller aktiver. *Stk. 2* foreslår endvidere som noget nyt, at finansielle forpligtelser, som virksomheden agter at skyldte til deres udløb, samt finansielle aktiver, som den ligeledes agter at beholde til udløb, efter første indregning måles til amortiseret kostpris.

Reglerne om dagsværdier for disse finansielle aktiver og forpligtelser forventes indført i direktiverne ved en ændring af 4. og 7. direktiv, som i stort omfang stemmer overens med IAS 39 om indregning og måling af finansielle instrumenter. Se her den særlige ikrafttrædelsesbestemmelse i forslaget § 165, stk. 5, der skal sikre, at dagsværdireglerne i § 37 ikke tages i brug, før ændringsdirektivet er gennemført.

Begrebet dagsværdi defineres i bilag 1, D, nr. 2, som det beløb, hvormed et aktiv kan udveksles eller en forpligtelse kan udlignes ved transaktioner mellem af hinanden uafhængige parter. Bortset fra på anskaffelsestidspunktet, vil historiske kostpriser derfor ikke udtrykke dagsværdien. I Norge benyttes synonymt